

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET

N:R 52 (627).

LÖRDAGEN DEN 1 JULI 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN ..... KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. .... » 5:— IDUNS MODETID, UTAN PL. .... » 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPNA KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	---	---	--	---

»HANDELSMAN JOHANNA».

I ÖDESHÖGS KYRKUBY voro flaggorna sänkta på half stång här om dagen, då kyrkklockorna ringde och en blomsterhöjd kista fördes till grafven. Det var stoftet af en gammal kvinna, som jordades, men kommunens främste män och många andra följde henne till grafven, och bland kransarnas mångfald var den största och vackraste från Ödeshögs församling. Det var fru Johanna Peterson, född Nilsdotter, som begrofs efter en lefnad, som räckt ett par och nittio år, sörjd af ättlingar i alla led till och med det femte.

Den gamla var värd den heder, som visades hennes minne. Nästan hela hennes lefnad hade förflutit i den ofvannämnda byn, och hennes verksamma lif har där efterlämnat många spår. Att Ödeshög numera är en ganska betydande handelsplats, är nämligen till stor del hennes verk.

Dotter till en Brodderydsk odalbonde af, som det säges, Folkungasläkt, kom hon som sjuuttonårig hustru till hemmansägaren Johan

Peterson till Ödeshög. Hennes utpräglade anlag för handel drefvo henne att snart öppna en mindre speceriaffär, den första dylika i Ödeshög, med hvilken hon bidrog till hemmets underhåll. Den lilla handelsbodens kundkrets antog snart större dimensioner, och det gafs inom kort ofta dagar, då landtfolket stod i kö utanför den anspråkslösa boden, väntande på att blifva betjänadt af den driftiga unga frun, »handelsman Johanna», som hon i dagligt tal började kallas. Det var en sådan där äkta gammal handelsbod, som man numera endast kan finna på visst afstånd från städerna, där den skumma luften är fylld af lukt från lärft och kryddor, och där allt finnes, från storrosiga sidendukar till sill och bröstsocker. Att hvarje vara där var äkta, visste alla lika noggsamt, som de kände, att intet fattades i mål eller vikt och att ingen gick ohulpen från frun därinne, för hvilken hjälp kunde finnas.

De ökade proportionerna af fru Johannas handelsföretag, hvilka nödvändiggjorde årliga och för hennes personliga utveckling för visso betydelsefulla affärsresor till utlandet, gäfvon henne mer insikter och energi, än som i allmänhet voro hennes tids kvinnor gifna. Detta, i förening med det ökade välståndet, gaf henne också snart ett inflytande inom kommunen, som gjorde sig märkbart på alla områden. Hon införde torgdagar — till hvilka frekvensen med hvarje år alltmera ökas — inom Ödeshögs by, hon lät på egen bekostnad anlägga en bred stengata till och förbi den nuvarande torgplatsen, och det var främst genom hennes försorg, Ödeshög fick ett eget apotek. Den åtgärd, som kanske dock för hela den provins, hvori hennes verksamhet var förlagd och där hon öfverallt var känd och aktad, spelat den största rollen, var bygandet af Hästholmens hamn. Hur detta gick till, har egentligen sin egen historia, som dock af utrymmesskäl ej kan här berättas. Vare det nog sagdt, att fru Johannas eleganta sidenkjol — hon bar aldrig andra kläder, vare sig hon stod bakom disken i boden eller vandrade utefter en kontinental storstads boulevarder — en gång vid omlastningen af några varor på den plats, där Hästholmens hamn nu är belägen (vid foten af Omberg) och som då var ganska otillgänglig, fastnade i en silltunna med den påföljd, att den energiska frun föll i sjön. Med några kärnfulla yttranden lofvade sig då fru Johanna, att den platsen snart skulle blifva lämpligare för ortens handelsförbindelser, och ej långt därefter var Hästholmens hamn byggd. Nu går förbindelsen mellan Öster- och Västergötland hufvudsak-

ligast öfver denna hamn medels ångaren Trafik, och snart kommer en ångfärja att göra den ännu lättare genom att därifrån och till Hjo och vice versa direkt öfverföra leksaksvagnarne, som tillhöra den smalspåriga banan utmed Vätterns sida.

Fru Johanna var dock ej blott en framstående affärskvinna. Af nio egna och fyra fosterbarn har hon gjort dugande män och kvinnor, städse hos dem inplantande den satsen, att om man ingenting godt har att säga om sina medmänniskor, man skall tiga, en sats, som hon själf strängt efterlefde. Hon följde med stort intresse barnens uppfostran, och den altartafva, som ännu i dag pryder Ödeshögs nyrestaureerade kyrka, är en gåfva af henne vid hennes två yngsta döttrars konfirmation. Den fäderneärfda gästfriheten var hos henne starkt utpräglad, och hennes hem var under hela den tid, familjens välstånd räckte, skådeplatsen för den mest storartade dylika. Det var ett hem riktigt i den »gamla, goda» tidens anda, där dörren stod öppen för hög och låg, för rik och fattig, där gästbud bereddes och ungdomens dans var glad och munter.

Lika stor som hennes gästfrihet var hennes hjälpsamhet. Det berättas t. ex. om, hur hon en gång i allsköns tysthet for bort och löste ut en bekant från »bysis», utan att denne förrän efter många år erfor, hvem som kommit till hans bistånd. Och de små kransarne af pappersblommor eller eterneller, som lyste bland den doftande blomstermängden på hennes kista, visade, att hon äfven för mången i ringare samhällsställning haft råd och hjälp.

Förutom åt handeln ägnade sig fru Johanna, i synnerhet under 1850- och 60-talet, åt jordbruk, och lade äfven däri en betydande energi och ett högt utveckladt praktiskt förstånd i dagen. Men den för så mången jordägare ödesdigra spannmålskraschen drabbade äfven henne, och i början af 1870-talet såg hon, ehuru då ägare till sex stora gårdar, sin förmögenhet sammansmält för att slutligen försvinna. Hennes handel öfvergick i andra händer, och hennes lif har sedan dess förrunnit tyst och stilla i ett litet rum i den by, hon gjort så stora tjänster. Där har hon legat de sista åren, sedan syn och hörsel svikit, tåligt bidande hvilat efter det långa, verksamma lifvet, den långa sömnen, som kom nyss en vårkväll, då solen sjönk öfver slätten och klockorna ringde helgsmål i kyrkan bredvid.

DIKTER AF SWINBURNE. FRITT ÖFVERSATTA AF SIGRID ELM- BLAD.

I.

EN ÖFVERGIFVEN TRÄDGÅRD.

PÅ EN STUPANDE brant, mellan högland
och lågland,
mellan lovart och lä på ett klippkransadt krön,
står en trädgårds skelett som ett fastlandets
öland

och stirrar i nakenhet ut öfver sjön.

En gördel af törnsnår bland brunbrända lafvar
kringsluter den blomlösa öde platå,
där ogräset grönskat ur rosornas grafvar,
men vissnat också.

En dödens, en tystnadens helgade sträcka.
Det är, som om måste på andar man tro,
som måste ett fotsteg ur dödsdvalan väcka
de gastar, som slumrat i sekellång ro.
Ej spår utaf lif för ett sökande öga,
blott vinden, som rör uppå vingarna matt,
blott klippor, som resa sig stumma och höga
från natt och till natt.

Den remnade vägen halft utplånad stiger
i slingrande gång mot den härjade fläck,
hvars bleknade saga bland törnsnåren tiger,
där tiden med lifvet en gång drivvit gäck.
Ty rosen han sköflar, då törnet han sparar,
Och klippan han lämnar att gräsmattan slå.
Med gulnande ogräs han vårvinden parar
att sorgsna bestå.

En tynande blomma till pris sig har gifvit
för solen att bränna, för regnet att slå.
Men annars har allt sig åt döden förskrifvit,
hvar skymt utaf lif fått en liksvepning på.
För hundra år sen väl älskande skådat
i fröjd eller sorg öfver sjön liksom vi.
Och kärlek dem jublande sällhet bebådat —
som längst är förbi.

De rosor som blomstrat, de hjärtan som brunnit,
Nu äro de lika en dröm utan namn,
ty ingen skall räkna de år som försvunnit
och ligga begrafna i klippornas famn.
Och blef deras kärlek i skönhet än boren,
och var den så djup som det djupaste haf,
nu är den så vissnad som gräset bland snåren,
så kall som en graf.

Och vinden skall stum öfver branterna hvina
i kommande dagar och kommande år,
och regnet skall strömma och solen skall skina,
men allting skall stå i den sömn, som det står.
Och intet skall skifta och intet skall hända
i denna förgångelsens grånade vrå,
där ohörd mot stranden till tidernas ända
hafsvågen skall slå,

tills djupen sig öppna och höjderna falla
i slukande gap såsom yrande grus,
och döden, som segrat på allt och på alla,
i hejdlöst omätligt förstörelserus
bär hand på sig själf — det är slutet på slutet.
Då stelast af allt ibland stelnande glöd,
bland allt, som är krossadt och härjadt och
brutet
själf döden är död.

FÖRSPILLD TID. TANKAR AF EMBALYROS.

LIFVET är helt visst alltför kort, att man
skulle ha råd att kasta från sig en enda
liten stund däraf. Men huru många kunna
säga, att de ej gjort det, huru många förstå
väl att gripa och nyttja hvarje dag och timme
af den framåttilande tiden? Jag fruktar alltför
få, men jag fruktar ock, att blott dessa få
kunna med någorlunda tillfredsställelse blicka
tillbaka på sitt lif. Den i flere afseenden rikt
begåfvade eller den, hvars anlag i någon viss
riktning utvecklats i särskildt hög grad, eller
den, som med ett på det praktiska riktadt
sinne förenar ett starkt verksamhetsbegär, den
förspiller säkert ej sin tid. Men vi andra,
vi ha allt skäl att klaga öfver förspilld tid,
ja, vi borde göra det ännu mer och ännu
oftare, än hvad som i allmänhet är fallet.

Den, som i en oberoende ställning och med
rika tillgångar ej kan besluta sig för något,
emedan han aldrig kan afgöra, om det han
änmnar företaga är det för honom lämpligaste
och bästa, förspiller ej han sin tid på ett upp-
rörande sätt?

Och den, som ilar från det ena nöjet till
det andra för att till slut förlora förmågan
att njuta — den att arbeta har han aldrig
ägt eller aldrig uppodlat — männe han lef-
ver ett rikt och helt lif?

Eller den där stackars husmodern, som dagen
i ända är sysselsatt med bestyr för hemmets
och familjens bästa och som aldrig har tid
att besöka sina vänner, att läsa en bok, åhöra
en konsert eller utbilda sina egna musikaliska
anlag, kan man ej säga, att hon rent af för-
spiller sin tid genom att använda den i hög
grad ensidigt? Själf skulle hon säkert anse
det som en grym orättvisa, om någon riktade
en dylik beskyllning mot henne, ty hon kla-
gar nog bittert öfver att hafva förspilt sin
tid, om hon någon gång undandragit hemmet
sina omsorger för att i stället själf söka veder-
kwickelse på ett eller annat sätt.

När och hur förspilla vi då tiden? Det är
ej blott stunder af fullkomlig sysslolöshet jag
skulle vilja kalla förspilld tid, utan äfven den
tid, som upptages af ett arbete, som förrättas
utan häg och intresse, eller af ett nöje, i
hvilket man ej uppgår med hela sin själ, eller
en s. k. vederkwickelse, som ej är någon ve-
derkwickelse, af den orsaken att själs- eller
kroppskrafterna ej behöfva någon sådan. Där-
emot är det oegentligt att klaga öfver för-
spilld tid, om man tillbringat en dag, en må-
nad eller en hel sommar i den fullkomligaste
sysslolöshet, för så vidt denna varit välbehöf-
lig och stärkande.

En orsak till att många människor ej kunna
draga rätt fördel af tiden är, att det fattas
dem intensitet i arbetet, i nöjet, i hvilat.
Då denna saknas, är såväl arbete som nöje
af föga värde, ty för så vidt ej alla själsför-
mogenheterna äro i full verksamhet, kan ej
något varaktigt och djupare intryck åstad-

kommas eller någon verklig behållning erhållas.
Man »dåsar» bort tiden, då man sålunda hän-
giver sig åt s. k. arbete eller förströelse, utan
att med hela sin själ uppgå däri, och det har
ej en andligen och kroppsligen frisk männi-
ska rätt till. Det är detta »dåsande», denna
själlösa verksamhet, som jag främst vill kalla
ett förspillande af tiden.

En annan orsak till, att man låter tiden gå
sig ur händerna, är ensidighet i anläggningen
eller kanske snarare ensidighet i anlagens ut-
bildning. Den, som har öga för naturen, som
har sinne för skön konst, den, som är intres-
serad af tidens frågor, som har ett delta-
gande hjärta för sina medmänniskor, huru
mycket bättre bör icke den kunna använda
sin tid än den, som är oberörd af allt detta?
Ju flere intressen vi ha i världen och ju vak-
nare och rörligare vårt förstånds- och känslö-
lif är, dess bättre förstå vi nyttja tiden, dess
fullare lefva vi vårt lif.

Vidare finns det en grupp människor, hvilka
af reflexionen hindras att gripa tillfället och
med intensitet hänge sig åt hvad det har att
bjuda dem. En dylik reflexion är i de flesta
fall alldeles ofruktbar och såsom sådan onytt-
ig, ja, skadlig och hindrande för ett verkligt
användande af tiden. Den uppställer vid all-
ting frågor, hvilka oftast ej kunna besvaras
eller hvilkas besvarande är till ingen nytta.
Sådana frågor som: »Hvartill tjänar mitt ar-
bete? Har jag rätt till det och det nöjet?
Har jag tid till det?» verka i hög grad för-
slappande på verksamhetslusten och förmågan
att njuta af stunden. Ett dylikt reflekterande
och grubblande kallar jag förspillande af tiden,
ty människans uppgift är ej att grubbla, utan
att lefva. En människa, som på så sätt stän-
digt reflekterar, kan aldrig draga nytta af
ögonblicket, ty innan hon hunnit fatta ett
beslut, har ögonblicket flytt, och på detta vis
går tiden henne oupphörligt ur händerna.

Men huru då undvika detta förspillande af
tiden, huru lära sig lefva intensivt hvarje
stund? Det är helt visst en stor konst, kanske
lifvets största och högsta. Hos några är den
medfödd, men dessa lyckliga äro få, de flesta
måste lära den. Till uppfostrans många och
svåra uppgifter hör helt visst äfven den att
lära barnet taga vara på och verkligen an-
vända sin tid. Ett barn borde för det första
aldrig få vara fullkomligt sysslolöst; det skall
arbeta eller det skall leka. Hvad dess arbete
beträffar, måste det lära sig att förrätta det
med lif och lust; det finns intet mer förslap-
pande än ett arbete, som bedrifves intresse-
löst. Barnet måste nedläggga hela sin själ i
arbetet, antingen emedan detta intresserar det
eller emedan det känner som sin plikt att
fullgöra det på allra bästa sätt.

Men barnets hela tid kan ju ej upptagas
af arbete, oaktadt detta nog kan få taga i
anspråk större del af tiden, än hvad man i
allmänhet tänker. Arbetet är nämligen af en
rik mångfald, och omväxling i arbete verkar
rekreerande. Gifvet är dock, att en god del
af barnets tid bör ägnas åt lek. Men ej alla
barn kunna leka, de kunna åtminstone ej all-
tid finna lämplig förströelse. Därom vittna
sådana frågor som: »Mamma, hvad skall jag
göra? Hvad skall jag leka med?» De visa,
att barnet saknar förutsättningar att använda
tiden, och detta beror då på en brist antingen
i fantasien, i iakttagelseförmågan eller i verk-
samshetsbegäret.

Denna brist måste afhjälpas, för så vidt
barnet skall växa upp och bli en lycklig och
en dugande människa. Men huru ofta blir
väl barnets vädjan hörd? Afspisas det ej oftast
med ett ovilligt svar, och blir ej följden den,
att det ej finnes något medel till sysselsätt-

ning, utan gör ingenting och har tråkigt? Detta upprepas gång på gång, och till slut finner barnet det helt naturligt, att det ej skall ha något särskildt att göra och finner det kanske så allra bäst. Men i och med detta har det ock förlorat förmågan att lefva intensivt.

Att i detalj ordna barnens lekar eller ofta gifva anvisningar därtill torde väl i allmänhet vara förkastligt — det beröfvar barnet dess själfständighet. Hvad uppfostraren har att göra är att väcka barnets olika sinnen och själsförmögenheter, lära det att göra iakttagelser, ingifva det intresse för de det omgifvande personerna och föremålen. Jag tror, att det på så sätt är möjligt att genom uppfostran inlära konsten att nyttja tiden, och jag tror, att ett barn, som ej är alltför svagt utrustadt och som blifvit på det rätta sättet handledt, kommer att betrakta detta tidens användande ej som en konst utan som något, hvilket faller sig helt naturligt.

Det heter, att vi på denna domens dag skola aflägga räkenskap för hvarje fåfängt ord, som gått ur vår mun. Männe vi icke lika väl komma att ställas till rätta för hvarje stund af vårt korta jordelif, som vi låtit gå förlorad? Förr eller senare skola helt visst dessa illa använda eller ej alls använda stunder resa sig anklagande mot oss, och vi komma då att gripas af begär att få dem åter för att nyttja dem. Det blir en omöjlighet, men hvad vi kunna göra är att begagna oss af den tid, som dag för dag blir oss gifven, och medel till att utfylla den sakna vi ej. Det finns så mycket skönt och härligt i lifvet att se och njuta af, det finns så mycket af intresse att lära känna, det finns så mycket arbete att utföra. Må vi blott öppna ögonen för allt detta, och vi skola aldrig behöfva klaga öfver, att vi ej hafva något att göra, att vi ej kunna gå framåt i vår utveckling eller att vi äro öfverflödiga och till ingen nytta, och vi skola då aldrig heller förspilla vår tid, ty hvarje ögonblick bjuder oss något, blott vi veta att taga vara därpå.

»SKEPP, SOM MÖTAS I NATTEN.» MINIATURE AF —K—.

VICE AUDITÖR THORSTEN LIND satt vid sitt skrifbord med en stor lunta handlingar och papper framför sig och skulle arbeta — borde arbeta åtminstone af alla krafter. Herr auditören var förste biträde på ett af hufvudstadens mera kända advokatkontor och skulle till i morgon förmiddag hafva färdig en »skarp» skrift i det där vattenrättsmålet, som han hade kringspridit på bordet. Häradsrätten hade då bestämdt dömt alldeles uppåt väggarna. Det fanns ju ej rim och rason i domen. Men lyckligtvis brukade man få rättvisa i hofrätten.

Han bläddrade i protokollen och satte kråkor här och där i kanten för de mest anmärkningsvärda passagera.

Så tog han sitt gamla hedervärda pennskaft med det stora hundhufvudet på, det var det antika pennskaftet, som följt med honom från skoltiden, varit med i Upsala och till och med kommit helskinnadt därifrån — och nu skulle det författas! Det fanns ej alls anledning att lägga fingrarna emellan beträffande häradsrätten... Det hade han då alldeles klart för sig.

Till Kongl. Maj:ts och Rikets
Svea Hof-Rätt.

Så långt kom han. Lade därefter ifrån sig pennskaftet och tände en cigarr — rökte

gjorde han nästan alltid, när han arbetade — och började fundera öfver, huru man lämpligast skulle behandla målet...

Det är emellertid farligt ibland att tända en cigarr och börja fundera, i synnerhet om man är ung och varit på bal kvällen förut. Tankarna vilja nämligen ej vara hyggliga och hålla sig på den rätta stråten.

Bäst det var, såg han också framför sig två klara ögon, de där ögonen, som formligen förföljt honom hela tiden, sedan han i går kväll efter balen hos revisor Ekeskog på Nybrogatan vid uppbröttet och afskedstagandet några ögonblick hållit en liten fin hand slutet i sin och skådat in i de farliga ögonen ännu en sista gång.

Kan någon förklara, hur man så där med ens kan blifva betagen i en liten tös? Men fröken Brita B. hade ej blott ett vackert ansikte utan var på samma gång så behaglig och treflig — rent af förtrollande. Glad humör hade hon också. Ja, man behöfde för resten endast kasta en enda blick in i hennes ögon för att ha hela hennes karaktär klar för sig, de där mörkblå ögonen, som voro i stånd att göra en karl tokig tvärt på stunden.

Och hur hon dansade! Herr advokaten blåste ut ett rökmoln och log så lycksaligt för sig själf, när han tänkte på hambopolskan (damernas fria val). Liten Brita hade kommit så direkt fram till honom och bedt få anteckna sig för den dansen. Och det hade hon fått! Och så hade de dansat ut på det glatta, nybonade golvet, de bägge unga, med händerna om hvarandras lif och blick i blick...

Hvad den hambon var förtjusande!

Särskildt välsignade han musiken, som var frikostig nog och höll ut så länge, att han fick en liten treflig tête-à-tête på köpet i skymundan vid blomfönstret.

Och så ut i hvirveln igen! En liten knuff här och där i trängseln, men hvad gjorde det till saken? Det endast förhöjde nöjet, ty då fick han se två rader de hvitaste tänder, när hans flicka log...

Allt trefligt här i världen tar dock slut. Så ock denna bal. Snart var tid att bryta upp. En blick, en handtryckning — så farväl med den soliga, glada, ljusa stämningen...

Sedan blott minnet kvar af det hela...

Han öppnade sin skrifbordslåda och tog fram ett dansprogram.

1. Polka... Fröken B.

Hambo (damernas) Brita B.

Hon hade skrifvit sitt namn så tydligt och redigt, alldeles i stil med hela uppträdandet för öfrigt...

Herr juristens tankar ilade vidare. Om två år skulle han med all säkerhet kunna drifva upp sina inkomster så mycket, att han kunde tänka på att... Bah! om två år... Om två år kanske liten Brita redan har guldsmidd boja på fingret och lofvat hjärta och hand åt en annan...

Hon bodde ju ej ens i Stockholm, så att han förlorade henne genast ur sikte... Ja, det är tungt att lefva ibland...

»Skepp, som mötas i natten.»

Han visste ej själf, hur han med ens kom att tänka på titeln på den där engelska romanen, som var så mycket på modet för någon tid sedan.

Skepp, som mötas i natten... Ja, så blef det nog med honom och hans fagra drömbild

från gårdagens bal. Man träffar samman, språkar och dansar. Man märker ömsesidig sympati, kanske till och med i så hög grad, att man tror sig känna med sig själf, att nu, nu står man inför ett afgörande ögonblick i sitt lif.

Men så... Ja, hur går det med skepp, som mötas i natten? Ett ögonblickligt närmande — och därefter skiljas de ånyo åt. Så ock här...

Samvaron är så kort. Det omutliga, torra, prosaiska hvardagslifvet träder emellan. Man skiljes åt af omständigheterna, träffas kanske ej på länge...

Och så blekna minnena mer och mer... — tyvärr... Man hade så väl behöft sin lilla sympatiska, skära balbekantskap att både i verkligheten och i fantasien sysselsätta sig med under sitt arbete och sin sträfvan.

En ung man får så lätt stoft på vingen, och en sådan där liten ren och oskyldig tärna är i så hög grad ägnad att förhindra, att stoftet lägger sig alltför tjockt... Hon är i stånd att fläkta bort de mörka skuggorna och komma en att tro, att det verkligen finns en idealvärld...

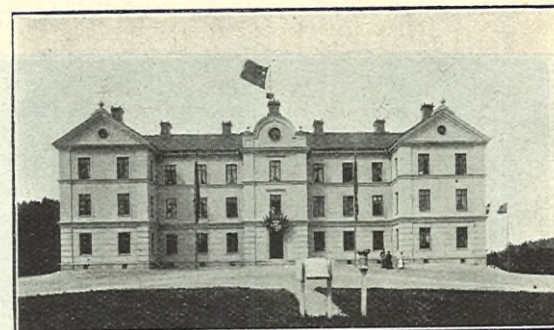
Auditören föreföll sig själf mera pessimistisk än vanligt i sin tankegång i kväll. Han satt och stirrade rakt framför sig — cigarren låg slocknad i askkoppen för länge sedan... Plötsligt ryckte han till, och hans blick blef varm.

»Skepp, som mött hvarandra en gång, kunna dock ånyo träffas...», hviskade han för sig själf med återvacknad hopp.

Därefter kysste han en halfvisnen rosenknopp, som han fått af en viss liten tös i sista turen af kotiljongen, och läste noga ned såväl blomman som dansprogrammet i skrifbordslådan igen...

En stund senare var han i full färd med att kalfatra den stackars häradsrätten...

VÅRA ILLUSTRATIONER.

A. Dahlgren foto.

ULTUNA LANDTRUKSINSTITUT.

ULTUNA LANDTRUKSINSTITUT firade för några dagar sedan med en anslående fest minnet af sin fentioåriga tillvaro.

Gästerna, som uppgingo till omkring 200, bland hvilka märktes excellensen Boström, statsrådet von Krusenstjerna, finska landbruksstyrelsens öfverdirektör Grotenfelt m. fl., hälsades vid ankomsten med musik af landbrukselevernas musikkår, hvarefter landshöfding Bråkenhielm från hufvudbyggnadens trappa välkomnade festdeltagarna i ett kort tal.

Kl. 2 gafs middag i det vackert dekorerade redskapshuset och kl. half 7 afhölls den af elevkåren gifna festen.

Af de särskildt för Iduns räkning på platsen tagna fotografierna, som vi i detta nummer medela, framställer den ena gästerna, då de nedanför institutets trappa åhöra landshöfding Bråkenhielms hälsningstal; den andra illustrationen är en exteriör af själfva institutet.

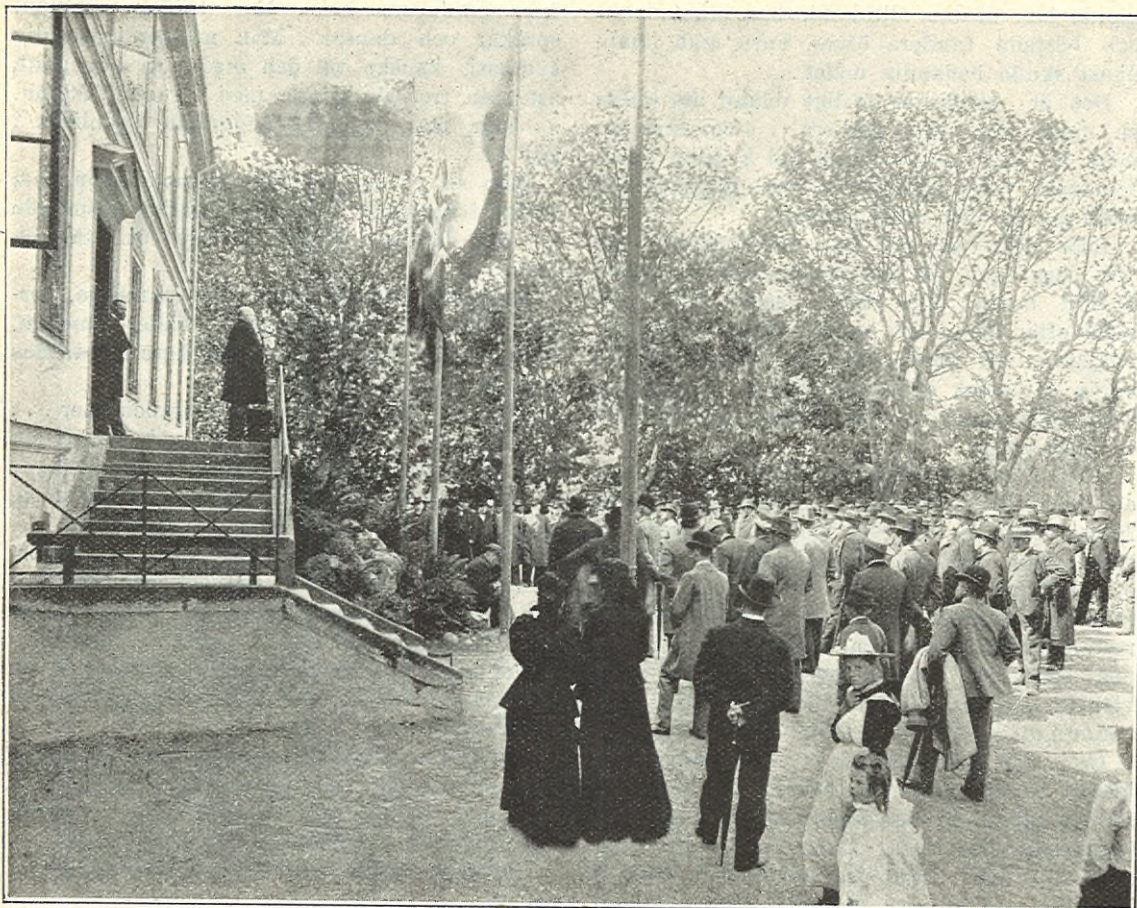
*

HUSMÖDRAR,

som önska ett verkligt delikat kaffe, som dessutom ställer sig både dyrt och billigt, köpen **GRAFSTRÖM & C:os** Ångrostade Kaffe.

— Regeringsgatan 31. — Storkyrkobrinken 8. — Götgatan 9. —

A. Dahlgren foto.

ULTUNA LANDTBRUKSINSTITUTS 50-ÅRSFEST: LANDSH. BRÅKENHIELMS HÄLSNINGSTAL.

FRÅN JÖNKÖPINGS LÄNS vackra landbruks- och industrimöte, som nyss avslutats, bjuda vi i detta nummer fyra bilder.

Utställningen har varit förlagd till det område, där fordom Jönköpings fästningsvallar voro belägna, men som nu är en lummig plantering.

Af de fyra illustrationerna återger en industriutställningen i gymnastiksalen, å en annan synes den stora kreatursuppvissningen; en af vyerna framställer afdelningen för åkerbruksredskap och en slutligen hufvudingången till själfva utställningsområdet.

*

VÄSTGÖTA NATIONS I UPSALA sångkör har i dagarna företagit en konsertturné genom västgötabygderna i ändamål att insamla penningmedel

till restaurering af västgöta öfver 200 år gamla nationshus.

Den bild af sångarne, vi i vårt dagsnummer meddela, är tagen å Kinnekulle under körens besök därstädes för några dagar sedan.

Den mellersta af de tre i förgrunden sittande studenterna är körens anförare, fil. kand. Ruben Liljefors, äfven känd såsom lofvande kompositör. Midt bakom L:s stol står en af vår första lyriska scens tenorer, operasångaren Max Strandberg.

Den lilla sångarskaran har öfverallt, där den låtit höra sig, rönt det varmaste erkännande från såväl publik som kritik, hvadan Idun med nöje reproducerar den bild af kören, som sändts till redaktionen.

*

EN ÄKTA STOCKHOLMSK SOMMARBILD är löfmarknaden, som hvarje midsommar äger rum på planen vid Riddarholmskanalen och af hvilket lifliga sceneri vi i vårt dagsnummer meddela en illustration. Det är ett virrvarr af stånd och varor och en trängsel och ett sorl af köpare och säljare, hvilket allt, när det belyses af strålände sol, får en anstrykning af sydländskt folk- och marknadslif.

*

KONSUL CARL DAVID PHILIPSON afled i förra veckan härstädes i en ålder af 72 år.

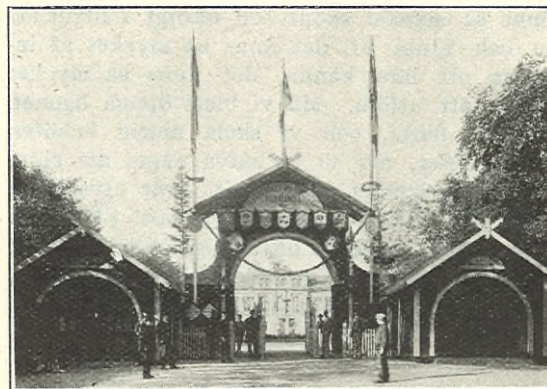
Konsul Philipson, som under sin krafts dagar intog en framskjuten ställning inom hufvudstadens finansvärld, var under en följd af år styrelseledamot i Intecknings-Garanti-Aktiebolaget härstädes.

Gift 1852 med Amalia Jacobson, som öfverlefvor honom, efterlämnar han tre söner, af hvilka en är svensk-norsk generalkonsul i Amsterdam, samt två döttrar, den ena gift med ingenjör Ernst Hirsch härstädes, den andra med agronomen Harder Santeson å Sörby i Södermanland.

Konsul Philipson var en särdeles vänsäll och aktad man, hvars bortgång djupt beklagas af de många, för hvilka han varit ett stöd.

*

FRANKRIKE HAR ÄNDTLIGEN efter många svårigheter erhållit en ny ministär i den störstades ställe. Grundaren af det nya kabinettet är M. Waldeck-Rousseau, hvilken själf öfvertagit inrikesportföljen. Det torde kunna sägas om honom, att Frankrike numera icke äger någon statsman, som i högre grad än han förstår att på en gång klokt och energiskt, öfverlagdt och oförskräckt gå sin väg fram mot frisinna och konstitutionellt upphinneliga mål. Sedan 1889 har han icke tillhört deputeradekammaren, men har däremot sedan 1894 suttit i senaten såsom en bland de moderate republikanernas ledare.

HUFVUDENTRÉN TILT UTSTÄLLNINGEN I JÖNKÖPING.

H. Holm foto.

LANDTBRUKS- OCH INDUSTRIMÖTET I JÖNKÖPING: INDUSTRIHALLEN (GYMNASTIKSALEN).

EN IDYLL. FÖR IDUN AF STEN JUNG.

DET VAR EN söndagsförmiddag, strax före midsommar, med det härligaste väder. Strålände sol, blå himmel och en frisk bris. Och hvad sjön glittrade! Trots det vackra vädret var jag vid ganska elakt lynne. Nåväl, jag begaf mig ut på en lång promenad för att arbeta bort mitt dåliga humör. Jag gick ut till Haga, ned till sjön och satte mig ned i det höga gräset att filosofera. Omgifven af sol och grönt och glittrande vatten, tänkte jag på sorg och nöd och allt olyckligt. Hvilken skärande kontrast! Sedan kommo myggorna och förvandlade min dystra sinnesstämning till våldsamt vrede.

Då träffades mina i moll stämde örhinnor af ett ljud, som skarpt skar af mot mina dystra tankar. Det var det friskaste, muntraste, mest klingande skratt, man kunde höra. Jag reste mig för att se, hvarifrån skrattet kom. Det var en liten barnunge, en liten flicka på en tre, fyra år, som skrattade. Hon satt med sina föräldrar i en båt, som styrde kurs rakt mot min plats.

Far själf rodde. Mor styrde, men höll på samma gång i den lilla tösens skärp. Flic-

kan låg nämligen framstupa öfver båtrelingen, höll sina bara armar ända till axlarna nere i vattnet och hade ofantligt roligt. I fören stod matkorgen och bredvid den det oundvikliga dragspelet. Jag smög mig bakom några buskar, för att de ej skulle se mig. Så landade de, och far lyfte i land den lilla flickan. Mor räckte matkorgen och dragspelet åt honom och kom så själf i land.

Sedan skulle man välja en plats, där man kunde äta frukost eller middag — jag vet inte hvilket — men det afgjorde den lilla tösen.

»Här vill Vivan vara,» förklarade hon och slog sig ned, där gräset var högst.

Mor och far voro naturligtvis som slafvar i hennes händer. Så började mor bulla upp, hvad hon hade i den stora korgen, och Vivan hjälpte till. Men det hade hon ej länge tålamod med, utan så reste hon sig för att hitta på något annat. Då var far genast färdig. Han sprang upp och kilade bakom ett träd. Vivan efter för att få tag i honom. Nu var hon alldeles bredvid trädet, och hon skrattade i förväg åt, att hon redan hade honom. Men med ett språng var han långt därifrån och Vivan efter.

Sedan kommenderade hon: »Nu skall pappa ta' Vivan.»

Och pappa sprang med små steg efter Vivan, som sprang så fort hon kunde med sina små, korta ben. Så gömde far sig plötsligt bakom ett träd. Vivan hörde ingen bakom sig, såg sig omkring. Hvar kunde han vara? Hon gick framåt med tysta, försiktiga steg

WALDECK-ROUSSEAU.

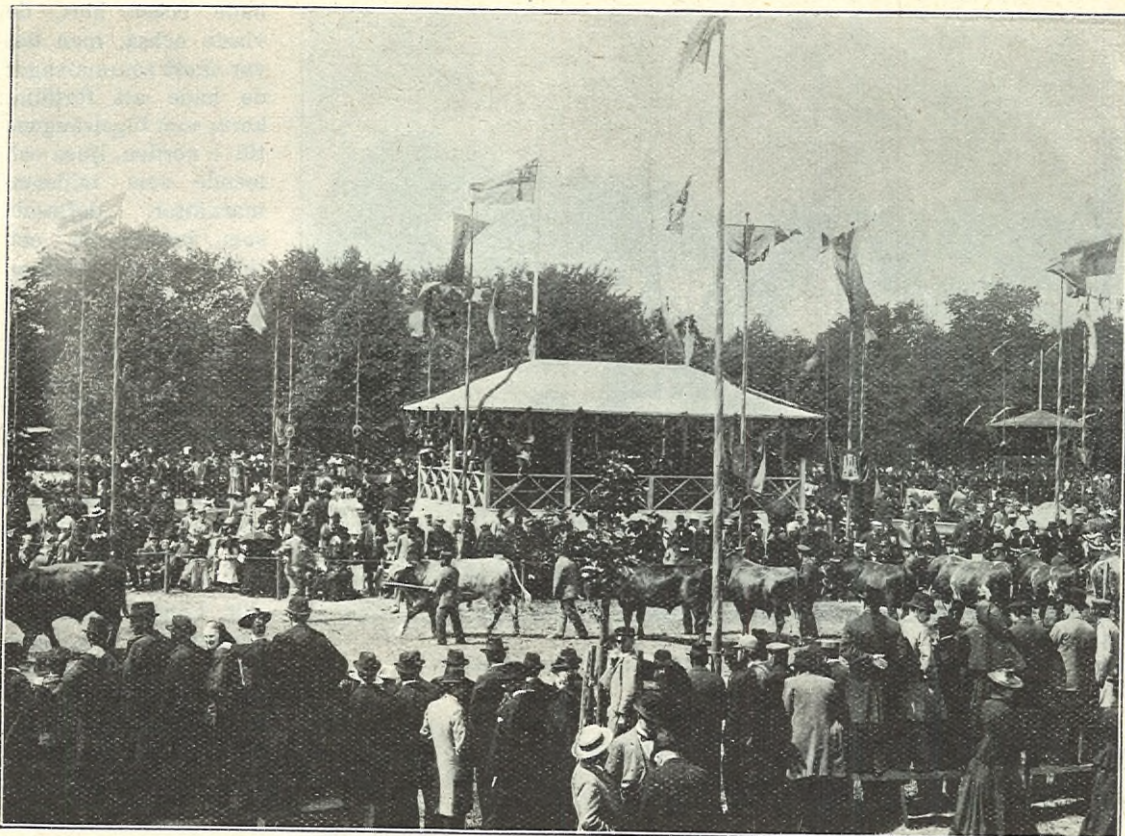
C. D. PHILIPSON.

och vågade knappast andas. Så i ett nu sprang han fram, tog henne i sina armar och hissade henne högt upp i luften, så att hon gallskrek både af förskräckelse och förtjusning. Och mor såg på och log. Men nu var Vivan trött, och man satte sig ned att äta.

Hvad det smakade godt där ute i det gröna. Det var bara sill och potatis, fattigmanskost. Men Vivan hade sprungit, Vivan var hungrig, och mors förråd gingo raskt åt. När de ätit, föreslog mor, att Vivan skulle sofva. Men det väckte lifligt opposition. Vivan sofval Nej, visst inte, hon var inte sömning, nej då! Hon skulle plocka blommor, hon skulle plocka stenar vid sjön och inte alls sofva. Och mor gaf genast med sig.

Sedan började far spela dragspel, så att det var omöjligt att sitta stilla. Det var alla möjliga melodier, han spelade, men sprittande lif var det i dem alla. Mor och Vivan måste dansa, och dansa gjorde de också. Men det var svårt att hålla balansen på den ojämna marken, och Vivan snafvade och föll och drog mor med sig i fallet. Och där lågo de i solskenet i det höga gräset, och Vivan skrek, och mor skrattade. Far slutade spela och bara skrattade med.

När de väl kommit på benen igen, var Vivan trött och varm, så att mor lade henne på sin mjuka, gråa sjal med fars varma rock öfver sig. Och där somnade hon, under grö-

H. Holm foto.

LANDTRUKS- OCH INDUSTRIMÖTET I JÖNKÖPING: KREATURSUPPVISNING.

na löf, som läto solskenet i hvita fläckar dansa hit och dit på hennes lilla, söta ansikte. På ena sidan af henne satt far, i blårandig skjorta och med de af arbete grofva händerna hopknäppta om dragspelet. På andra sidan mor med ansiktet stödt i händerna, detta ansikte, där lyckan af att vara mor nu utplånade rynkor, som bekymren gräft. Både far och mor hade sina ögon fästade på den lilla, och när nu Vivan log i sömnen, då var veckans slit och släp, misräkningar och sorger glömda, och båda gingo helt upp i ögonblickets glädje, föräldrakärlekens lycka.

Jag betraktade dem länge, just som de sutto där med Vivan emellan sig, för att inpräglad denna syn i mitt minne. Sedan reste jag mig och smög mig bort för att ej få höra något

ord, som kunde störa idyllen. Säkert är, att mitt dåliga lynne alldeles försvunnit och lämnat plats åt en blid och vänlig stämning af välvilja mot alla människor. En stämning, som kom mig att se allt i ljusa färger, att tycka, att människorna, jag mötte, sågo lyckliga och glada ut, att känna den lifigaste medkänsla för alla olyckliga och lidande.

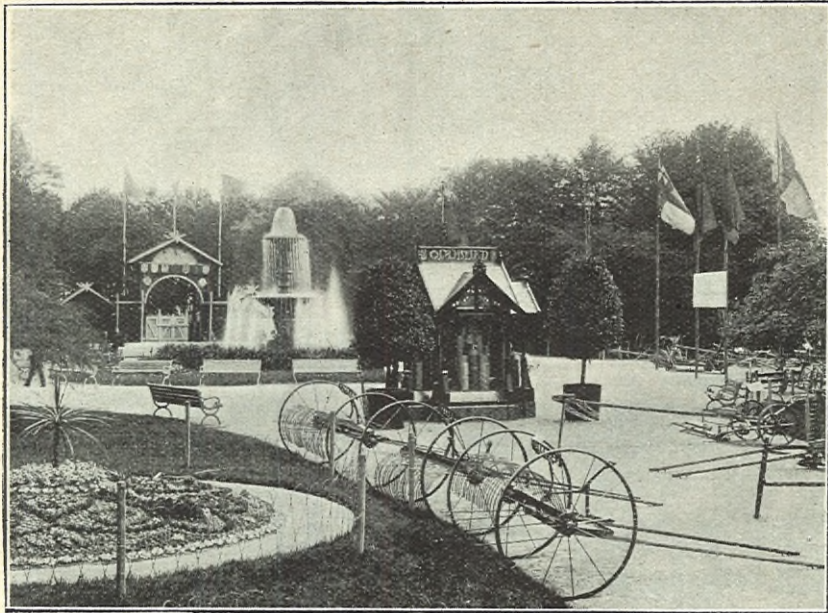
SKANDINAVIENS ERKÄNDT FÖRNÄMSTA MODEBLAD ÄR IDUNS MODETIDNING, som för helt år kostar endast 5 kr. för planschupplagan, 3 kr. för den vanliga upplagan. Prenumerera på prof från det nya kvartalet!

G. S. Ander foto.

DELTAGARNE I VÄSTGÖTA NATIONS SÅNGARFÄRD.

H. Holm foto.

FRÅN JÖNKÖPINGSUTSTÄLLNINGEN: LANDBRUKSREDSKAP.

MOT MÅLET. SKISS FÖR IDUN AF ELISABETH KUYLENSTIERNAN.

DÄRUTE i den gamla parken fanns ingen människa, icke heller uppe i slottet, ty det var slut med söndagslustresorna, då de höga gemaken genomvandrades af nyfikna skaror. Nu fingo skuggorna fred, inga nycklar skulle på länge rassla i de jättestora låsen, inga ekdörrar doft slås igen likt bommar om svunnen tid, det var tyst öfverallt, så tyst, som det kan vara, där generationers minnen hålla vakt.

Septembersolen föll med ett knippe af dansande strålar på vapenskölden öfver porten, lekte med lejonhufvudena utaf sten, som prydde mellanvåningens fönster, och drog vidare som en skara ostyriga barn, hvilka icke här funno något att leka med.

Om de blott kunnat komma in till alla portätterna i galleriet, då hade de haft sysselsättning en timme minst att förgylla uniformerna, låta ädelstenarne på anfruarnas collierer glänsa, få dystra drag att ljusna, men dit in kommo de icke. Rustmästaren hade försiktigt dragit de bleknade purpursammetsförhängena för fönstren. Lika litet lyckades det de äfventyrslystna solstrålarne att tränga in i vapensalen och kasta glittrande reflexer på de rostiga klingorna, de tunga svärden eller de spetsiga dolkarne. De smögo helt förstulet in mellan de guldfransade sidengardinerna i »grefvinnans sängkammare», men funno sig illa till pass bland de tunga möblerna, gobelinernas bibliska motiv och de dunkla, dammhöljda speglarna.

Nej, ute i den friska parken trufdes de bättre, där hade de dessutom sällskap med de fallande bladen från lindar, ekar, bokar och almar. I halfcirkelform löpte en allé kring slottets fasad och inramade en gräsplan med åldriga fruktträd. Tusentals knotiga, skrofliga grenar höjdes likt sträckta armar mot den blå himmelen, det var liksom bådo de den att få behålla sin sommarfägring ännu en liten tid; de voro rädda för frosten, för höststormarne och vintersnön, de gamla träden, men räddast af allt voro de för förintelsen. Låg icke däruppe i östra pallissaden en af deras äldsta stambröder redan fallen, knäckt af en rasande stormil? Så kunde det också gå dem, och de ville så gärna lefva. Ännu hade de mycket att berätta hvarandra, de hviskade och hviskade hundraåriga sägner, och de fallande bladen ackompanjerade dem med sitt prassel, de

hade också hört, de visste också, men det var mest sommarsagor de hade att förtälja, korta som fågelsångens tid i norden, ljusa och leende som midsommarnätter, doftande som jasminerna och ljufva som linnéan, men opålitliga som all fägring, all lycka.

Ett och annat äpple föll tungt och moget till marken; det lyste grannt rödt mot det fuktiga, ännu gröna gräset, strax därpå föll ett plommon, stort, gult och läckert äggformigt, det skulle ej få ligga där länge, förrän arrendatorns folk kom och plockade upp det med den öfriga fallfrukten, men ännu fick

det vara ostörtdt och en liten skimrande insekt klef fundersamt upp på det väldiga glatta berget. Männe det var purt guld, tänkte den.

Längst bort i dunklet under hängaskarna stod en bländande hvit Flora af marmor. Hon hade inga blommor kvar vid sina fötter; de hade vissnat eller förtorkat, och det vackra ansiktet såg ut mot tomheten med ögon utan lif, trötta, döda ögon, som passade in i stillheten. I draperiet kring hennes fina höfter hade hösten lagt sin tribut af dithvirflade röda och gula löf, och nu hade solstrålarne hunnit fram och gjorde Floras underliga gördel till den yppersta guldinvädda purpurbrokad.

Längre bort från slottet var parken mera förvildad, där krattades aldrig gångarne, spindeln fick ostörtdt spänna sin väf som en fin grå slöja, förrädisk för flugor och myggor, mellan de lutande, ihåliga träden, på hvilkas böjda ryggar yngre telningar klättrade upp och lekte rida ranka, medan mossan bäddade varmt åt de gamlas fötter och klädde skrefvorna i barken med sin mjuka sammet.

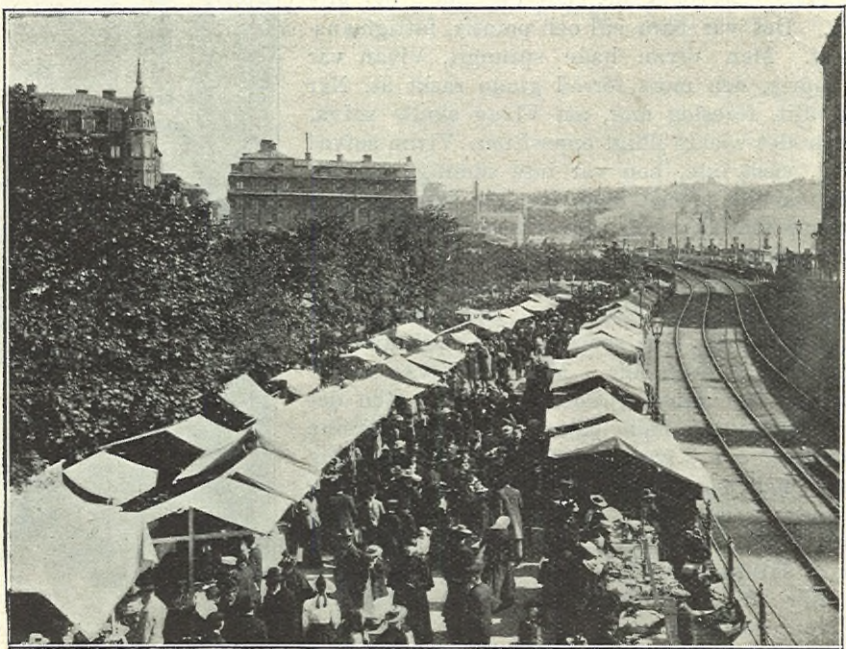
Alla sommarens blommor hade förvissnat, nej, icke alla; några jätteblålockor ringde in naturens sabbatsro, de ringde så sakta, så sakta, ty hit in drogo inga våldsamma vindkast. En smal, brant och slingrande gångstig förde ned till stranden, rötterna hade bildat trappsteg, hvilka foten kunde taga stöd emot, när den halkade på de glidande barnålarne, hvilka furorna skakade ur sin gröna dräkt. Det var en långsluttande strandbrädd, långt, långt ute skönjdes ännu den stenlagda bottnen med sin värld af alger, snäckor och kvicka, hoppande små fiskar. Det var för öfrigt bara en vik af en stor sjö, som bredde sin blanka yta till en spegel för det förfallna feodalfästet att skåda sina tinnar och torn uti. Midt öfver på andra landet var endast skog och, som en lifvets glimtande fyrbåk midt i naturödsligheten en liten röd bondstuga med

täppa omkring. — År efter år, år efter år hade böljorna, som kommo långt därutifrån och trötta, vinddrifna, rosökande smögo sig in i den lugna viken, glidit likt smekande händer öfver de många små stenarne på stranden, hvilka bildade ett mosaikgolf i rödt, grönt, brunt och grått, här och hvar äfven svart. Det fanns en bänk — förfallen äfven den som allt det öfriga — under tvänne, nu gulnade björkar; den var fullristad med namn och årtal, med dumma kvickheter och härjande kors och streck; den var så att säga en modern vikingabalk, där man kunde läsa om människotankens härfärder. Nu var äfven här tomt, en liten ekorre satt högt uppe i ett träd och tittade sig omkring med blänkande ögon, den yfviga svansen hade han också tagit till stöd för att sitta säkrare, medan han välbehagligt tassade sina ollon och njöt af att ej behöfva rädd hasa sig undan för storstadsmänniskorna, de där som kommo med matkorgar och underliga små vagnar med mindre storstadsmänniskor i, och svarta skorstenar, som luktade illa, men som de kokade något godt på. En bekant till ekorren, kråkan, som hade reda på allting, kallade tillställningarna »fotogenkök» och det där goda »kaffe», men nu var han ensam herre på täppan. Nu skulle han må, innan han flyttade in i vinterkvarter i den stora eken, där han redan plockat en hel förråds-kammare full.

Men tyst, där kom någon! Ekorren släppte ollonet i förskräckelsen och kilade kvickt undan mellan snären; ingen var säker, det kunde vara en skytt, och det var med ekorren som med träden, han höll lifvet kärt. Naturen har aldrig lifsleda.

Hon, som kom, tycktes ha föga med det gamla slottet och den bortdöende sommarglädjen att göra. Det var, som hade man helt plötsligt känt doften af vildblommor, sådan den stark och kraftig möter en före bärgningstiden, kanske var det hennes kläder, som utströmmade denna sommarluft. Hon var liten och späd med mörkt, oredigt hår, hvilket ena minuten låg ända ned i ögonen, den andra stod omkring hennes fint tecknade hufvud som ett moln. En röd fez satt käckt skjuten på nacken. Hyn var olivgul, men klar och frisk, näsan en liten lustig tingest, åt hvilken ingenting stått modell, munnen röd och varm med linjer mjuka som hos ett känsligt barn, ögonen stora, skiftande, färdiga att anfalla lifvet med tusen frågor.

Hon hade hvarken målarattiraljer eller an-

A. Blomberg foto.

LÖFMARKNADEN VID MUNKBRON I STOCKHOLM.

Bland nu befintliga Cacaosorter intages säkert förnämsta platsen af

HULTMANS CACAO

Guldmedalj

vid 1897 års Konst- och Industriutställning Stockholm.

tekningsbok med sig, bara en lång staf, men den kastade hon genast ifrån sig och började leta stenar; de skulle vara mycket flata, tunna och lätta, snart låg det en hel liten stapel på bänken, och då satte hon sig bredvid dem och hvilade.

Bruna och vårdslöst lättjefulla lågo hennes händer i knäet, och ögonen riktades med ett drömmande uttryck mot böljornas lek; hon hade växt upp här och visste både hvad skogen och sjön och den gamla parken sade. Sedan hon var en liten, liten tulta hade hon följt med fadern och »visat» slottet, och rustmästarens dotter hade nästan blifvit till en sevärighet, äfven hon. Hon var deras enda, och de hade gifvit henne god uppfostran af en präktig och samvetsgrann lärarinna i hemmet; nu var barnet färdigt att draga ut i fejden mot nya öden, och det var hennes sista dag i den lugna vrå, dit oron icke brydde sig om att tränga, därför att den knappt skulle få rotfäste.

Hon skuggade med handen för ögonen för att se bättre och kastade så ut den första »smörgåsen» från sin stenstapel, så en och ännu en till, till dess hon blef ifrig, reste sig upp och började arbeta med verklig kraft.

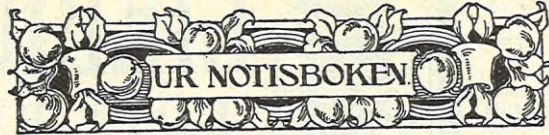
Hennes lärarinna kom nu långsamt gående på den smala stigen; hon skulle aldrig ha observerats i en festsal, aldrig hört till de frade, man tyckte, att hon närmast liknade en liten grå skugga från det gamla slottet, en af dessa små enstaka familjekvinnor, hvilka aldrig haft något öde, aldrig fått en skriven rad i häfderna, men som kanske just därför lefva lifvet så mycket intensivare i hjärtats och tankens värld.

»Hvad gör du Ruth, jag tror du står och kastar smörgås,» sade hon skämtande.

»Ja, tant. Tänk, fem ringar fick jag nyss, fem riktigt stiliga, stora — —.»

»Du är ett barn, Ruth,», afbröt Hanna Bergö vänligt, »låt nu bli att leka längre, och hör på hvad jag har att säga dig i stället. Tänk på, att du skall resa till Stockholm i morgon. Det är viktigt, förstår du inte det?»

(Forts.)

EN SVENSK PRINSESSAS FÖDELSE var den glada underrättelse, som i söndags, dagen efter midsommardagen, från Parkudden å Djurgården med telegrafens gnista spriddes öfver allt Sveriges land.

Sagda dag kl. 10,15 f. m. nedkom nämligen hertiginnan af Västergötland lyckligt med en prinsessa. Klockan strax efter 10,30 f. m. gafs i anledning därpå salut med 21 skott i två omgångar.

Kronprinsessan Lovisa af Danmark vistas för närvarande här med anledning af den betydelsefulla tilldragelsen.

Konungen höll i söndags kl. 2 e. m. å Rosendals slott såväl sammansatt svenskt och norskt som svenskt statsråd, hvarvid tillkännagafs, att den nyfödda prinsessan skall i dopet erhålla namnen *Margareta Sophie Louise Ingeborg* samt kallas *Margareta*.

Sedan danska kronprinsessan Lovisa föddes år 1851 har vår nation ej haft att glädja sig åt en svensk prinsessas födelse förr än nu, den 25 juni 1899, då det, egendomligt nog, skulle bli just en dotter till den danska kronprinsessan, som gaf lifvet åt vår yngsta svenska prinsessa.

OLYMPIATEATERN har nu stängt sina portar för sommaren, sedan det danska balettsällskapet i tisdags gaf sin afskedsföreställning.

Det tredje och sista programmet, hvori de framstående artisterna visade sig för stockholmsspubliken, upptog »zigenar-dansdivertissement» ur »Trubaduren» samt några dansnummer ur den äfven å vår opera gifna baletten »Blomsterfesten i Genzano.»

HYLIN & C^{OS}

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR.

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HÉLIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan - Vesterlånggatan 16.

A. T. 64.69.

A. T. 24.97.

samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

Det är nu nästan ett banalt talesätt att säga, att numren finga ett ypperligt utförande, alldenstund sällskapet under sin härvaro afton efter afton mer än väl hunnit bevisa sitt oinskränkta herravälde öfver den koreografiska tekniken.

Vi vilja därför endast bringa sällskapets samtliga medlemmar ett hjärtligt tack för de fina konstjuttningar, de beredt stockholmarna, på samma gång det är ledsamt att erkänna, att vår publik ej omfattat prestationerna med det intresse, de förtjänat.

Men å andra sidan har tidpunkten för sällskapets besök härstädes varit så olämplig som gärna kan tänkas; om stockholmaren vid midsommartiden har att välja antingen ett uppfriskande landlif i sin vackra skärgård eller ett, om än så frestande, teaternöje i staden, är han ursäktad, om han tar sin tillflykt till det förra.

Däremot taga vi för alldeles gifvet, att dessa balettföreställningar skulle ägt rum för utsålda hus, om de i stället kunnat bjudas oss i slutet af augusti.

Då har publiken sommarvilan bakom sig och senterar gärna allt godt, som bjudes i nöjesväg.

Ville därför den danska balettkåren ha Stockholm i åtanke vid ett annat tillfälle, men då så sent på sommaren som möjligt, skulle den helt visst få revanche för sitt nu lidna ekonomiska nederlag.

DJURGÅRDSTEATERN öppnar i dag lördag sina portar för säsongen med uppförandet af ett nytt svenskt folklustspel i tre akter, betitladt »När nämndemansmoras Ida skulle gifva sig.»

Vi återkomma i ett följande nummer till ett närmare omnämnande af stycket.

Silfver
för bosättning
i största urval, till
billigaste pris hos
K. ANDERSON,
Hofjuvelerare,
1 Jakobstorg 1.

Tandläkare Sjögquist
Drottninggatan 68, Stockholm.

TANDLÄKARE
G. G:son Hård af Segerstad,
Alma Hård af Segerstad,
Birger Jarls gatan 13, 1 tr.
Rikstel. 20 48. Allm. tel. 86 46.

Tandläkare Wibom,
Östermalmstorg 1.
Mottagningstid 10-12, 6-7. (S.T.A. 60178)

Tandläkare G. W. Widfond
Drottningg. 74. — Rikstel. 2754
OBS.! Garanti för hållbarhet.

Doktor Thora Wigardh
praktiserar från den 20 juni i Göteborg och
Marstrand. (Nord. A. B. 8120)

Schweizer-Siden

är det bästa!

Till Direktör C. H. Liedbecks institut för
Sjukgymnastik o. Massage
antagas fortfarande elever, damer och herrar i skilda kurser.
Undervisning i anatomi, fysiologi och sjukdomslära meddelas af läkare och medicine amanuenser.
Fullständig undervisning i elektriska och den nya lätt- och tystgående dubbelaxlade handvibrators användning för sjuka.
Kapten W. Åmans sylvaskinskoppling till Direktör C. H. Liedbecks vibrator säljes äfven vid C. H. Liedbecks institut. Rikstel. 4165. Allm. Tel. 8087.

I Sjukgymnastik och Massage
börjar ny lärokurs den 1 nästk. okt. Prospekt gratis. **Professor G. A. Unman,** Stockholm, *Biblioteksgatan 11.*

Kurs i Sjukgymnastik och Massage
från 15 Okt. 1899 till Maj 1900.
Upplysningar och prospekt erhållas genom **Doktor O. Wide,** Stockholm.

Lektyr!

Ett antal äldre årgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjuda för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af **Idun, Stockholm,** erhålles inom Sverige **portofritt:**

Idun 1893 (nr 1 felas)	2: 25
Idun 1894 (komplett)	2: 25
Idun 1895 (julnumret oberäknadt)	2: 50
Idun 1896 (d:o d:o)	2: 50
Idun 1897 (d:o d:o)	3: —
Idun 1898 (med juln.)	3: 50
Iduns julnummer 1894	0: 20
Iduns julnummer 1898	0: 55
Barngarderoben 1898 (12 nr)	1: —
Kamraten 1894 (nr 19 felas)	1: 50
Kamraten 1895 (nr 7 felas)	1: 50
Kamraten 1897 (nr 18 felas)	2: —
Kamraten 1898	2: —
Turisten (19 nr)	1: —

Vid rekvisitionen, som skall åtföljas af likvid, torde noga uppgifvas, hvilken af ovan-nämnda årgångar som önskas.
Exp. af Idun.

Obs.!

Pärmar till Idun	1: 75
d:o » Iduns romanbibliotek	0: 75
d:o » » hjälpreda	0: 50
d:o » Kamraten	0: 75

Begär prover på våra nyheter i svart, vitt eller kulört från 55 öre till 15 kr. pr meter.

Specialitet: Nyaste sidentyger för sällskaps-, bal- och promenadoletter samt till blusar och foder.

De utvalda sidentygerna sändas till Sverige endast direkt till privatpersoner tull- och fraktfritt till hemmet.

Schweizer & Co., Luzern (Schweiz).
Sidentygs-Export. (C)

Liktornslösningemedel.
Detta utmärkte medel, hvarigenom de svåraste liktornar inom trenne dagar upplösas och borttagas, försäljes å 1 kr. pr sats i Stockholm endast hos **C. F. Dufva, Drottninggatan 41.** Till landsorten franko mot 1 kr. 20 öre i 10-öres frim. af M. Malmström, Upsala. Se utförlig annons jämte läkareintyg i Idun för den 20 maj.

Rättvik.
Nybildadt privat hem i vacker och hälsosam trakt öppnas den 1 juni af undertecknad för allmänt kläna personer, som äro i behof af sanatorievård. — Referenser: Dr Olof Häkanson, Birger Jarls gatan 19, Stockholm, Dr Magn. Matell, Göteborg, samt extra provincialläkaren på platsen.
ELLEN MELLANDER (f. d. Sophiasyster).

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållräkning 5 %.
Kassaack till 15, 20, 25 kronor.

Lagermans
Kraft-Skur-Pulver
förordas af läkare såsom ett i hygienisk och sanitärt hänseende framstående rengöringsmedel. Användes å Stockholm epidemisjukhus, å de flesta hotell och mejrier inom riket, i badinrättningar, skol-lasarett och andra allmänna inrättningar samt på flere järnvägar och ångbåtar och i hvarje kök där renlighet uppskattas. Ino-kerk ömttyckt såsom varande särdeles förtärligt till handtvättning. Till salu hos alla Diversehandlare i riket. Ende tillverkar **Kraft-Tvål-Fabriken, Jönköping.**

Asthmahonung,
gammalt, välkänt medel mot asthma. gam-malt, välkänt medel mot asthma. burkar om 1/3 liter. Pris för burk kr. 3. Sändes mot postförskott eller efterkräf. Redes af Fru I. W. LUNDBLAD, Liv-vattugatan 24. Allm. Tel. 7668, Stockhol-Rikstel. 2286. (G. 79733)

Isskåp
(patenterade).
Stor isoleringsförmåga, 50 % lättare än vanliga. Vackra och hållbara från
Tranås Snickerifabrik, Tranås
Begär katalog. Rikstelefon nr 16

Te, flere sorter hos
G. ELFVING,
Riddaregatan 11 A.

Husmodrar!
Spara
är lösen för hvarje
husmoder med en
begränsad hus-
hållspänning!
Huru göra en
verkligt stor bespa-
ring? Jo, använ-
den i Edra hushåll
Pellerins Margarin,
Göteborg, som är
bäst, drygast och
billigast!

Inteckningsbolaget.

— Stockholms Intecknings-Garanti-Aktiebolag. —
Hufvudkontor: **Malmorgsgatan nr 1,**
öppet 10—3.
Afdelningskontor: **Biblioteksgatan nr 13,**
öppet kl. 1/2 10—3.
Depositionsranta ..... 5 proc.
Upp- och Afskriftsranta ..... 3 »
Sparkasseräkning (vid Afd. kont.) 4 1/2 »
På kapitalräkning å 6 mån. uppsägning
godtgöres Bankens högsta depositionsranta
och tillämpas vid inträffande ränteförändring
den nya räntesatsen omedelbart utan före-
gående uppsägning. (S. T. A. 55187).

Nya Blå Hand,

Skönfärgeri & Kemisk Tvätanstalt.

Kappor, Koftor, Klädningar, Herrkostymer, Uniformer, Handskar, Kravatter
färgas och kemiskt tvättas.

OBS! Fläckuttagnig verkställes dagligen Smålandsgatan 9.
Butiker: Holländaregatan 13, A. T. 4633. Linnégatan 22, A. T. 10296. Brännkyrka-
gatan 2, A. T. 3439. Hornsgatan 11, A. T. 30173 — Fabrik: Löfholmen, A. T. 3426.

Uppseendeväckande boknyhet!

I bokhandeln har utkommit första häftet af

Den krönte Martyren

En kejsarinnas lefnadssaga.

Intima skildringar från kejsarhofvet i Wien i våra dagar.

Öfversättning från engelskan af A. S.

Arbetet, som i England och på kontinenten väckt kolossalt upp-
seende är skrivet af en kvinna, som synes vara utomordentligt väl under-
rättad om de förhållanden hon skildrar. Hvarje sida i boken är af in-
tresse. Här upprullas en pinsamma, än rörande talor ur den olyckliga
kejsarinnan Elisabeths lif. Det är en bok, som icke minst för kvinnorna
bör vara tilldragande och ägnar att väcka varm medkänsla.

Det nu utkomna första häftet, af 1 kr., innehåller ett fint utfördt por-
trätt af kejsarinnan Elisabeth samt föreligger i elegant utstyrelsel.

Äre Turist- och Rekreatationsort.

(Grand Hôtel Äre och Äre Järnvägsrestaurant.)

Sommarsäsong 1 juni—1 september. Läkare: Dr G. Wirgin. Prospekt genom
Svenska Turistföreningen och Kamrerarekontoret, Äre.

Meddelande från

Aktiebolaget Örebro Yllefabrik.

Vid den nu pågående Industriställningen i Örebro eröfrade undertecknade
för sina verkligt goda, redbara och utsökt vackra tillverkningsgarn af garn och väf-
nader

Silfvermedalj,

det högsta pris, som utdelades för liknande fabrikation.
Fabriken, som af ull samt ull och stickulle tillverkar alla slags garn och
väfnader, klädnings- och kostymtyger, filtar och schalar m. m., är också för-
sedd med de allra nyaste och dyrbaraste maskiner och tillämpar de erkända
bästa arbetsmetoder, hvarigenom den är i stånd att utföra ett arbete som i allo är
förstklassigt.

På grund af den stora efterfrågan, som tillverkningsgarna hafva att glädja sig åt, äro
vi redan nu tvungna att till mera än dubbla storleken utvidga fabriken, och härigenom
kunna vi antaga nya kommissionärer på alla platser, där fabriken ej förut är repre-
senterad.

Driftiga personer kunna genom att blifva ombud för oss skaffa sig en god och sä-
ker årlig inkomst.
Vidare upplysningar lämnas med nöje på begäran och prover samt prisuppgifter
ändas gärna.

Aktiebolaget Örebro Yllefabrik, Örebro.

**Fristående automatiska
Barn- och Turisttält.**

Dessa tält kunna på en mi-
nut uppsättas och nedtagas.
Behöfva ej fastgöras i marken.
Oberoende af bläst, varaktiga
och solida. Då tälten kunna
uppsättas så väl vid sjöstränd-
er som ock å hvilken annan
plats som helst i det fria, äro
de lika lämpliga till såväl lek-
stugor för barn som bad-
och turisttält.

Tältets vikt 11 1/2 kg. Hög-
den 190 cm. Tältduken af
prima väntattid, rödrandig
markisväf.

Tältet tillerkändes diplom
för hedersomnämning vid all-
männa konst- och industrist-
ställningen i Stockholm 1897.

Pris 18 kr. st. Allt mot för-
skottslitvid eller efterkräf.
Ingående rekvisitioner expedie-
ras samma dag, de anlända.

Gustaf Wiséns Bokhandel,
Östersund.

Norrtelje Hafsbadanstalt.

Säsong: 10 Juni—1 September.

Vidberömda gytjemassage- och tallbarrsbad samt öfriga brukliga badfor-
r. Vacker natur med vidsträckt promenad. Sunda bostäder med landligt läge.
r. restaurant; billiga lefnadskostnader. Segelbåtar och ridhästar. Ypperligt musikappell
n. d. 19 juni. Läkarevården bestrides af Doktor A. Brandt. Beställningar af rum och
timmar expedieras af Kamrer J. Z. Dumky, som på begäran kostnadsfritt sänder
spekt. Ansökan om fria bad och penningbidrag bör insändas till Styrelsen före 15
juni, följdf af läkarebetyg samt ålders- och medellshetsintyg. STYRELSEN.

Köp alltid radiatorsmör!

LIEBIG Company's

KÖTT-EXTRAKT

Endast äkta

när hvarje burk bär namnteckning

Drygast, därför billigast.

Liebig
i blått tryck.

En gros endast hos bolagets korrespondenter för Sverige
OTTO DAHLSTRÖM & Co., STOCKHOLM.

(S. T. A. 55406)

Skydd åt efterlevande!

Allmänna Pensionsförsäkringsbolaget
tillförsäkrar på fördelaktiga villkor
utmättningsfria pensioner

åt änkor och barn eller andra efterlevande
meddelar dessutom lifränte-, kapital- och
testamentsförsäkringar i olika kombi-
nationer.

OBS! Äfven genast börjande lifräntor.

All bolagets vinst tillfaller de för-
säkrade antingen i form af höjda pensioner
eller nedsatta försäkringsavgifter

Hufvudkontor: **Strömsborg, Stockholm.**

Pâte vanillee ..... à 40 öre
Pâte à la violette ..... à 35 öre
Pâte à l'anis ..... à 35 öre
Pastilles à l'anis ..... à 30 öre
Pastilles à la menthe ..... à 30 öre
Utmärkt lösende, välsmakande medel vid
hosta, heshet och katarr.
Pâte à l'anis särskildt lösende för magen.
Hos alla handlande och på de flesta apotek.

*****

*Göteborgs Kes, den erkända bästa
i och af sin prisa billiga och förhåll-
samma de tre kvaliteten.*

Våla-Stolar.

Undertecknad får för den ärade allmän-
heten rekommendera sina väljorda arbeten
af alla sorters Stolar, såsom sals-, för-
maks-, pinn- & gungstolar samt sals-,
serverings- och nattduksbord m. m.
Beställningar utföras skyndsamt och till bil-
ligaste priser. Illustrerad prisurant sändes,
då enkelt porto bifogas.

Postadress:
J. LINDHOLM,
Öster-Våla.

Pelskragar,

moderna och lämpliga för sommaren till
moderata pris och i stort urval hos

D. Forssells Söner & C:o
26 Drottninggat. 26 & 13 Hamngat. 13
Allm. telefon 5208. Rikst. 2840.

Sv. Panoptikon

Stockholm.

★ Största sevärdhet. ★

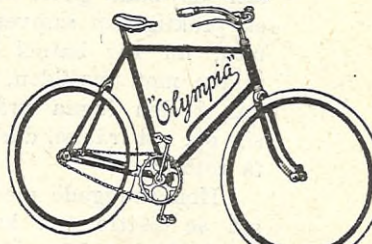
FLODIN

Fotograf,

Drottninggatan 29 A.

Specialité: Konstnärligt utförda porträtt i
kol- eller Pigmenttryck.

Svenska Velocipedfabriks Aktiebolagets
LANDSKRONA

**National- och Olympia-
VELOCIPEDER**

anbefallas som säsongens populäraste
maskiner.

Fås genom ensamförsäljare i hvarje stad.
Specialité: Dammaskiner.
Elegant! Lätt gång!

Utlåtande om Mellins Food

Helsingborg den 1 juli 1896.
Herr Axel Lennstrand, Gefle.
Närslutna fotografier af min dotter är taget
vid 18 månaders ålder. När hon var 4 må-
nader gammal led hon af svårt utbildad
magkatarr och den s. k. engelska sjukan.
Då, när nästan allt hopp om hennes tillfrisk-
nande var ute, telegraferade jag enligt inrå-
dan af Doktor Benny Meyer, Läkare vid
Drottning Louises Barnhospital i Köpen-
hamn, efter **Mellins Food**. Genast efter
hon börjat intaga preparatet för-
märktes en ögonblicklig bättring som fort-
gick, och blef hon efter en kort tids förlopp
fullständigt återställd.

Jag är fullkomligt öfvertygad om, att jag
har **Mellins Food**, att tacka för att
min dotter icke blott ännu är vid
lif utan äfven åtnjuter den bästa och
kraftigaste hälsa.

För min del kan jag alltså icke annat än
på det varmaste rekommendera **Mel-
lins Food**.

Högaktningsfullt
EDVIN WATSON.

Prof af **MELLINS FOOD** sändes på
begäran gratis och franco från
Axel Lennstrand, Gefle,

Generaldepot för Sverige, Norge, Danmark
och Finland.

Bruksanvisning medföljer hvarje burk.

**KNEIPP Vattenkur-
anstalten**

BORG. Begär prospekt. **NORRKPÖING.**

EDUCATIONAL HOME IN ENGLAND.

EASTBOURNE, finest Seaside resort
on South Coast. *Dresden House* Miss Pohler
and Miss Godkim receive young ladies for
studying English, Music, Painting etc. Lon-
don Professors. Beautiful House and Grounds
close to Sea; happy Home life. Tennis Sea-
bathing. Highest References. Prospectus
and views from Principals or through Frö-
ken Elisabeth Sahl, Grefgatan, Stockholm.

Pensionat för bildade flickor.

Frkn Schirmer, Hannover, Böderkerstr. 60.

Utbildning i språk, musik, målnings och
hushåll. Angenämt familjelif Vacker bod-
stad med bästa läge. Bästa rekommenda-
tioner. Prospekt på begäran.

FÖRÄLDRAR. MÅLSMÄN! Hos driftig
lärare vid högre allm. läroverk i lands-
ortsstad med friskt, härligt läge, kan en skol-
gosse, helst yngre, erh. god inack. med nog-
grann omvårdnad. Svar »Driftig lärare»,
Tidningskont. Kungsg. 14, Sthlm. (10)

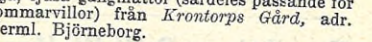
TVÅ PERSONER, man och hustru, ön-
ska inackordering under juli månad i
skogig trakt och med tillfälle till bad. Svar
med uppgift å pris m. m. sändes till »Lä-
rare» under adress **Norrköping p. r.** (9)

Handväfda pappersmattor

För 65 öre pr meter erhålles starka, tref-
liga, ljusa gångmattor (särdeles passande för
sommarevillor) från **Kronorps Gärd,** adr.
Verml. Björneborg.

Plats-annonserna

återfinnas i innerarket!

Plats-annonserna

återfinnas i innerarket!

